

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoP/59/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723200242
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8723200242.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Elišky Har Tzvi v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: G. C., D.. XX.XX.XXXX, a P. C., D.. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny A., deti rodičov: matka L.. N. C., D.. XX.XX.XXXX, N. Š. XXX/X, XXX XX C., právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Budziková & JUDr. Dachová, s.r.o., so sídlom Nám. sv. Egídia 41/95, 058 01 Poprad, a otec L.. O. C., D.. XX.XX.XXXX, H. N. Ž. XXXX/XB, XXX XX N. - Z. O., H.Č.. N. Z.. XXA/X, XXXX S., F., za účasti Krajskej prokuratúry v A., v konaní o zmenu úpravy styku, o odvolaní matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 14P/10/2023-156 zo dňa 03.03.2025 v spojení s opravným uznesením č.k. 14P/10/2023-162 zo dňa 02.04.2025 takto

rozhodol:

Mení rozsudok tak, že:

I. Ukladá rodičom a maloleťmu P. a maloletej G. výchovné opatrenie vo forme povinnosti podrobiť sa odbornej pomoci zameranej na zabezpečenie vykonávania odborných metód práce na prispôsobenie sa novej situácie v prirodzenom rodinnom prostredí v prospech maloletých detí, prípravu maloletých detí a rodičov na kontakt otca s maloletými deťmi v akreditovanom subjekte T., P.R., X.. XX. D. XXX, A..

Výchovné opatrenie bude realizované nasledovne:

Prvé stretnutie otca a maloletých detí za prítomnosti odborného pracovníka akreditovaného subjektu v časoch, rozsahu a priestoroch nim určených.

Otec je povinný na tomto stretnutí oznámiť telefónne číslo odbornému pracovníkovi akreditovaného subjektu, matke a maloletým deťom, z ktorého bude telefonicky kontaktovať maloleté deti na ich mobilné telefóny.

Matka je povinná oznámiť odbornému pracovníkovi akreditovaného subjektu a otcovi telefónne čísla maloletých detí pre potreby telefonického styku otca s deťmi.

Matka je povinná maloleté deti v určený čas odovzdať určenému odbornému pracovníkovi a po ukončení styku ich od odborného pracovníka prevziať, a to v mieste určenom odborným pracovníkom akreditovaného subjektu.

Obaja rodičia sú povinní dodržiavať pokyny vydané odbornými pracovníkmi akreditovaného subjektu.

II. Otec je oprávnený a povinný stretávať sa s maloletými deťmi za prítomnosti určeného odborného pracovníka v časoch, rozsahu a priestoroch nim určených po dobu 2 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Po uplynutí 2 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku je otec oprávnený stretávať sa s maloletým P. a maloletou G. počas bežného roka každý páry víkend v kalendárnom roku od piatka od 18:00 hod. do nedele do 18:00 hod.

Takýto režim sa neuplatní počas vianočných a veľkonočných sviatkov, počas jarých, letných a jesenných prázdnin, kedy sa styk otca s maloletým P. a maloletou G. upravuje takto:

a) počas jarých školských prázdnin v nepárnom kalendárnom roku je otec oprávnený stretávať sa s maloletým P. a maloletou G. v čase od pondelka od 9.30 hod. do nedele do 19.00 hod.

b) počas veľkonočných sviatkov v párnom kalendárnom roku je otec oprávnený stretávať sa s maloletým P. a maloletou G. od štvrtka od 9.30 hod. do pondelka do 19.00 hod.

c) počas letných školských prázdnin je otec oprávnený stretávať sa s maloletým P. a maloletou G. od 01.07. od 09.30 hod. do 16.07. do 19.00 hod. a od 15.08. od 09:30 hod. do 21.08. do 19.00 hod.

d) počas jesenných prázdnin je otec oprávnený stretávať sa s maloletým P. a maloletou G. každý páry rok od prvého dňa jesenných prázdnin od 19.00 hod. do posledného dňa jesenných prázdnin do 19.00 hod.

e) počas vianočných sviatkov je otec oprávnený stretávať sa s maloletým P. a maloletou G. v každom nepárnom kalendárnom roku od 24.12. od 9.30 hod. do 26.12. do 19.00 hod. a v každom párnom kalendárnom roku od 31.12 od 9.30 hod. do 04.01 nasledujúceho roka do 19.00 hod.

Otec je povinný maloleté deti v určený čas prevziať v mieste bydliska matky a po ukončení styku v určenom čase je povinný ich v mieste svojho trvalého pobytu na území Slovenskej republiky matke odovzdať.

Matka je povinná maloleté deti na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať ich otcovi v mieste svojho bydliska a prevziať ich po ukončení styku v mieste trvalého pobytu otca na území Slovenskej republiky.

Obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa styk z vážnych dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi minimálne 24 hodín pre začatím určeného styku.

Otec je oprávnený sa stretávať s maloletými deťmi prostredníctvom telefonického kontaktu na telefónne čísla maloletých detí každú stredu a sobotu v čase od 18.00 hod. do 18.30 hod. s tým, že budú realizované z telefónneho čísla otca na telefónne čísla maloletých detí oznámené matkou a otcom počas prvého stretnutia rodičov s odborným pracovníkom akreditovaného subjektu tak, ako je to uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

Rodičia sú povinní vzájomne si oznámiť bezodkladne akékoľvek zmeny týkajúce sa zmeny telefónnych čísel, zmeny bydlísk, trvalých pobytov, prípadne iné podstatné zmeny súvisiace s realizáciou styku otca s maloletými deťmi.

IV. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Bratislava I. č.k. 3P/235/2016-945 zo dňa 09.09.2019 vo výrokoch o úprave styku otca s maloletými deťmi.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

I. Predmet konania

1. Súd prvej inštancie na základe podnetu odvolacieho súdu (uznesenie č.k. 23CoP/58/2022-96 zo dňa 12.01.2023) začal konanie o zmenu úpravy styku otca s maloletými deťmi bez návrhu.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Poprad ako súd prvej inštancie (ďalej „súd prvej inštancie“, „súd“) rozhodol tak že, cit.:

„I. Styk otca s maloletými deťmi: mal. P. C., D.. XX.XX.XXXX a mal. G. C., D.. XX.XX.XXXX neupravuje.

II. Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Bratislava I pod č.k.3P/235/2016 - 945 z 09.09.2019 v časti úpravy styku otca s mal. deťmi.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

3. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na § 24 ods. 5, § 25 ods. 3, § 26 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (Zákon o rodine), § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (CMP).

4. Súd prvej inštancie v celom rozsahu poukázal na dôvody, ktoré vo svojom uznesení č.k. 24CoP/20/2023-166 zo dňa 04.04.2023 uviedol odvolací súd. Argumentoval, že nevykonal opätovný výsluch maloletých detí, ktorý navrhoval otec, pretože deti nemôžu byť neustále traumatizované výsluchmi pred orgánmi štátu. Poukázal, že v rámci výkonu súdneho rozhodnutia v konaní sp.zn. 14Em/11/2022 boli maloleté deti niekoľkokrát vypočuté. Súd uviedol, že pri absentujúcom osobnom kontakte maloletých detí s otcom je využitie telefonického kontaktu adekvátnym spôsobom, ktorý nedovolí otcovi opakovane sa dopustiť neoprávneného premiestnenia maloletých detí do zahraničia a svoju argumentáciu podporil citáciou bodov 16. a 17. odôvodnenia vyššie uvedeného uznesenia odvolacieho súdu. Konštatoval, že týmto svojím rozhodnutím napravil súbeh dvoch protichodných rozhodnutí, a to rozsudku Okresného súdu Bratislava I. č.k. 3P/235/2016-945 zo dňa 09.09.2019 a rozsudku tunajšieho súdu č.k. 15P/181/2022-10 zo dňa 08.12.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 24CoP/20/2023-166 zo dňa 04.04.2023. V prípade zamietnutia návrhu by sa v súčasnosti maloleté deti nemohli žiadnym spôsobom skontaktovať s druhým rodičom, u ktorého nie sú v osobnej starostlivosti, čo by bol hlboký zásah do ich základných práv v zmysle Dohovoru o právach dieťaťa, a taktiež by to nebolo v ich záujme. Súd konštatoval, že otec v minulosti premiestnil deti do iného štátu bez súhlasu matky, izoloval ich od matky, ktorej boli právoplatne zverené do starostlivosti, bez možnosti akéhokoľvek kontaktu či už telefonického alebo inej formy komunikácie cez sociálnej siete a najhrubším spôsobom tak zasiahol nielen do práva druhého rodiča, ale v prvom rade do práv maloletých detí. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie pristúpil k vydaniu neodkladného opatrenia, ktorým umožnil otcovi skontaktovať sa s deťmi prostredníctvom telefonického hovoru. Maloleté deti majú blízky vzťah k matke, aj k otcovi a nebolo by vhodné úplne im zakázať akýmkoľvek spôsobom sa skontaktovať sa s druhým rodičom. Súd eliminoval túto skutočnosť prítomnosťou matky pri telefonovaní maloletých detí s otcom. V závere zdôraznil, že jedine zmenou prístupu rodičov môže dôjsť k riadnemu zdravému vývoju maloletých detí, ktoré nebudú zaťažované do sporov medzi príbuznými.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

III. Obsah odvolaní rodičov a vyjadrení k odvolaniam

6. Proti výrokom I. a II. rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka. Namietala, že nie je možné zistiť, na základe akých zákonných ustanovení súd rozhodol; z obsahu odôvodnenia súdu nie je možné zistiť, akými úvahami sa súd riadil, keď dospel k záveru, že styk otca s maloletými deťmi neupravuje; odôvodnenie súdu absolútne nekorešponduje s jeho právnym záverom; vydanému rozhodnutiu chýba logika a vnútorná konzistencia skutkovej a právnej argumentácie, a preto je nepreskúmateľné. Poukázala na ustanovenie § 25 ods. 2 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že pri úprave styku sa vyžaduje prejavovaný súhlas oboch rodičov, ktorí sa vedia dohodnúť na tejto otázke, a teda nie je potrebné rozhodnutie súdu.

Opätovne podrobne rozpísala únos, t.j. neoprávnené premiestnenie alebo neoprávnené zadržanie maloletých detí mimo krajiny obvyklého pobytu maloletých detí otcom. Proti otcovi bola podaná obžaloba pre trestný čin únosu, trestný čin marenia úradného rozhodnutia a pre trestný čin zanedbania povinnej výživy; doposiaľ matke nebola súdom doručená obžaloba. Zdôraznila, že súd neupravil styk otcovi, ktorý uniesol v minulosti deti do S. a napriek rozhodnutiu súdu vo S. ich dobrovoľne nevrátil. Súd za prítomnosti súdneho úradníka, pracovníka sociálky, polície a zámočníka navštívil domácnosť otca a deti mu odňal. Otec pri tomto výkone kládol odpor tak, že musel byť až eliminovaný (zavretý v izbe) a matka utekala s deťmi do pripraveného auta.

Otec maloletých detí tvrdí, že žije v zahraničí, ale nikto nevie, či je to pravda, je to jeho tvrdenie, ktoré nikto neoveril. Súd a tiež matka nemá preverené, či vôbec existujú nejaké väzby otca, kde je zamestnaný a kde sa zdržiava. Podľa matky nikto nemá telefonický kontakt na otca detí, ten komunikuje výlučne emailom s každým. Matka sa obáva, že ak nie je upravený styk, dôjde k opakovanému únosu. Opakovane matka vo všetkých súdnych konaniach poukazovala na to, že jediným správnym riešením je to, ktoré určí otec. Všetci ostatní, ktorí mu protirečia, sú predmetom jeho sťažností a útokov; napr. lekárka detí nevydržala

tlak od otca a požiadala matku, aby od nej zobrala zdravotné karty detí. Tieto skutočnosti vyplývajú zo súdnych konaní vedených na súde prvej inštancie, a to hlavne pod sp. zn 14Em/5/2019. Ak by otec mal skutočný záujem o stretávanie sa s maloletými deťmi, poskytol by náležitú súčinnosť tak, aby mohol mať s nimi kontakt.

Matka navrhla, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátil ho na nové prejednanie a rozhodnutie alebo aby odvolací súd rozhodol sám v danej veci. Zároveň navrhuje dočasný zákaz styku otca s deťmi, nakoľko novou právnou skutočnosťou je podanie obžaloby voči otcovi. Matka si uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania s poukazom na to, že otec je aktuálne dlžný na výživnom viac ako 13.000 eur. Otec zatajuje svoj príjem a výživné je mu zrážané z ním priznaného príjmu vo výške 480 eur v hrubom, ktorého zdrojom je údajná práca pre slovenskú firmu U.U., Z..F..P., ktorej spoločníkmi sú otcova sestra a matka. Pokiaľ otec by mal skutočne len tento príjem, potom by nemohol žiť v prenajatom byte v F. vo S.. Od júna 2024 matka detí poberá náhradné výživné.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal odvolanie aj otec, z dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, h/ CSP a súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci podľa § 62 ods. 1 CMP.

Poukázal, že počas starostlivosti o deti od mája 2021 do októbra 2022 mali maloleté deti možnosť kedykoľvek komunikovať cez komunikačné platformy s ich rodinnými príslušníkmi, čo je možné preukázať výpoveďou maloletých detí kópiami správ SKYPE - komunikácie maloletej s matkou v mesiacoch apríl až október 2022, čo preukazuje, že dcéra si so svojou matkou písala, resp. telefonovala bez obmedzení. Matka účelovo a dlhodobo od roku 2022 dehonestuje a očierňuje jeho osobu.

Namietal nezákonný postup súdu pri doručovaní rozsudku, pretože má aktívnu e-schránku na portály SLOVENSKO.SK, avšak súd mu predmetný rozsudok nedoručil do e-schránky, ale poštovou zásielkou. Tiež namietal, že strana číslo 2 rozsudku je prázdna, z čoho vyplýva, že sa nemohol oboznámiť s celým textom rozsudku súdu prvej inštancie.

Uviedol, že nemal informáciu, že jeho deti budú dňa 22.01.2025 vypočítané súdom. Deti boli vypočítané len raz, a to v mesiaci október 2018 Krajským súdom v Prešove, pričom pred samotným vypočítaním jeho syna mu telefonovali z tohto súdu, že v predmetný deň bude súd realizovať vypočítanie jeho syna. Preto bol v domnení, že súd v zmysle zákona pred vypočítaním detí informuje, resp. je povinný informovať o vypočítaní detí ich rodičov, resp. zákonných zástupcov. Keby mal informáciu o tom, že jeho deti budú vypočítané dňa 22.01.2025, tak by určite chcel vidieť svoje deti, nakoľko ich viac ako 900 dní nevidel a nepočul on ako otec, ani nikto z jeho rodiny. Jeho deti sú od októbra 2022 za „železnou oponou“, ktorú im vytvorila matka za súčinnosti súdov.

Otec poukázal, že v bode 6. rozsudku sú zapísané šokujúce vyjadrenia jeho syna: že údajne nechce ísť do F.; že údajne hovoril s otcom pred 2 až 3 rokmi; že darčeky na Vianoce neposlal, ani nepíše; že údajne nemá číslo na otca; že je údajne spokojný; že nemá v mobile otcovu fotku; že mu je jedno či sa bude s otcom stretávať alebo nie. Podľa názoru otca je toto exemplárny príklad brachiálnej manipulácie jeho syna, keď súd vedome a účelovo izoluje dieťa od otca na viac ako 900 dní, keď súd vedome nevypočítuje deti v krátkej dobe po začatí súdneho konania, to znamená, že dieťa je ponechané viac ako 900 dní pri matke a rodine profesionálnych manipulátorov, ktorí majú dostatok času na zmanipulovanie a oklamanie jeho syna aj dcéry; on každý deň volá na synov WhatsApp, dcére na Skype, no nikdy sa nedovolá a vždy, tzn. každý deň, o tom napíše matke detí emailovú správu. Tento listinný dôkaz preukazuje, že jeho deti majú zmanipulované nepravdivé informácie o tom, že on o deti nemá záujem a deti nekontaktuje, čo je absolútne klamstvo. Matka zablokovala deťom všetky emailové kontá, resp. prístup k emailovým kontám; zničila SIM kartu v synovom mobile, čo sama priznala na súdnom pojednávaní.

Na základe týchto skutočností otec má za to, že je nevyhnutné vykonať znalecké dokazovanie súdnym znalcom - klinickým psychológom, aby sa zistilo, čo je príčinou extrémnej zmeny v názoroch a postojoch detí, čo nie je možné vysvetliť si inak ako cieľené manipulácie, klamstvá a hanobenie druhého rodiča. Uviedol, že podal desiatky návrhov na výkon súdneho rozhodnutia, aby bolo deťom umožnené komunikovať s otcom a jeho rodinou, súd všetky tieto návrhy na výkon súdneho rozhodnutia odignoroval. Ďalej zo strany otca bolo navrhnuté vykonať dôkaz - znalecké dokazovanie súdnym znalcom ortopédom, a to podaním zo dňa 17.01.2023, aby sa zabezpečilo zistenie skutkového stavu vo veci fyzického vývoja detí. Starí rodičia detí sú U.F. a už v období rokov 2018 až 2021 boli nešťastní a zhrození z „bežným pohľadom viditeľnom“ nezdravom raste detí. Aktuálne starí rodičia nemôžu žiť s vedomím, že ich vnúťatá sú opäť v starostlivosti rodiča, ktorý spôsobil nezdravý rast detí. Starí rodičia, v snahe zvrátiť tento negatívny vývoj detí, nechali v mesiaci september 2023 vypracovať znalecký posudok zo dňa 21.09.2023 súdnemu znalcovi v odbore ortopédia - W.. O.. O. C.V.. Otec citoval stranu č. 11 znaleckého posudku týkajúcu sa nutnosti doplnenia RTG diagnostiky a RTG vyšetrenia nožnej klenby. Otec žiadal, aby súd

vykonal dôkaz - znalecké dokazovanie znalcom z odboru ortopédia, ktorý RTG vyšetrením objektívne posúdi a ztransparentní ortopedický vývoj oboch detí.

Otec sa dôrazne ohradil voči absurdným tvrdeniam matky, že údajne mal telefonické číslo evidované v U.. Zdôraznil, že nikdy nevlastnil telefonické číslo z U.; že žiadne znalecké konanie v F. v riadnom konaní nebolo; že nikdy nebol počas svojho života vykázaný zo žiadnej miestnosti znalca; že je úplnou absurdnosťou, že sa údajne deti boja jeho osoby. Má za to, že takéto fabulácie môže generovať len psychicky závadová osoba.

Na základe týchto skutočností považuje odvolaním napadnutý rozsudok za vecne nesprávny a žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil mu vec na ďalšie konanie s tým, že navrhol vykonanie dôkazu - znalecké dokazovanie znalcom z oblasti psychológie na preukázanie, že deti sú klamané a manipulované matkou, že sú viac ako 900 dní odizolované od otca, jeho rodiny, na preukázanie dôvodu extrémnej zmeny vo vyjadreniach detí medzi rokmi 2021 až 2025; a taktiež navrhol vykonanie dôkazu - znalecké dokazovanie znalcom z oblasti ortopédie za účelom vyhotovenia ortopedickej RTG diagnostiky za účelom zobjektívnenia fyzického vývoja detí a posúdenia ortopedického vývoja detí za obdobie rokov 2023 až 2025.

8. K odvolaniu otca aj matky zaslal písomné vyjadrenie kolízny opatrovník. Má za to, že nie je potrebné upravovať styk, nakoľko otec nevyužíva doposiaľ súdom dohodnutý telefonický kontakt s maloletými deťmi, neposkytol ani svoje telefónne číslo, z ktorého by kontaktoval maloleté deti. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

9. K odvolaniu matky zaslal písomné vyjadrenie prokurátor Okresnej prokuratúry A.. Poukázal na faktické dlhodobé nerealizovanie doterajšej úpravy styku maloletých detí s otcom formou telefonického kontaktu. Z vyjadrení právnej zástupkyne matky vyplynulo, že otec nikomu neoznamuje svoje telefónne číslo, že v minulosti telefonický kontakt realizoval z telefónneho čísla evidovaného v U.. Zastáva názor, že aj otec týmto spôsobom fakticky sťažoval, až maril realizáciu súdom určeného telefonického styku s maloletými deťmi, a že od matky, prípadne od samotných detí ani nemožno spravodlivo požadovať, aby bez vedomosti o telefonickom kontakte otca, povinne reagovali na každý telefonický rozhovor z akéhokoľvek neznámeho telefónneho čísla registrovaného kdekoľvek na svete. Poukázal na prebiehajúce trestné stíhanie otca, na ktorého bola podaná obžaloba pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, pre prečin únosu a pre prečin zanedbania povinnej výživy na skutkovom základe uvedenom v predmetnej obžalobe, pričom všetky skutky súvisia s realizáciou práva a povinnosti otca v hrubom rozpore so zákonom a rozhodnutiami súdov. Zotrvával však na názore, že aj napriek týmto vyššie uvedeným skutočnostiam, nie sú splnené podmienky pre vydanie rozhodnutia o zákaze styku otca s maloletými deťmi, ktorého sa domáha matka maloletých detí. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

10. Prokurátor Okresnej prokuratúry A. vo vyjadrení k odvolaniu otca zotrval na svojom stanovisku, že rozsudok bol súdom prvej inštancie vydaný na základe riadne zisteného skutkového stavu veci, a najmä s prihliadnutím na záujmy maloletých detí. Opätovne poukázal na prebiehajúce trestné stíhanie otca obzvlášť pre prečin únosu, ktoré odvolateľ označuje ako obdobie jeho starostlivosti o maloleté deti od mesiaca máj 2021 do mesiaca október 2023, čo je v obžalobe prokurátorky konkrétne obdobie od 23.05.2021 zo 17.10.2022 v skutku týkajúcom sa prečinu únosu podľa § 210 ods. 1 Trestného zákona, pretože otec maloleté deti právoplatným rozhodnutím súdu zverené do starostlivosti matky dňa 23.05.2021 matke neodovzdal a presne nezisteného dňa s nimi odišiel mimo územia Slovenskej republiky, kde sa s nimi zdržiaval až do dňa 17.10.2022. Tvrdenia otca o očierňovaní a dehonestovaní jeho osoby zo strany matky detí, aj s poukazom na uvedené skutočnosti, objektívne podložené výsledkami prípravného trestného konania, preto považuje za nedôvodné.

K námietke otca, že ho súd neinformoval o výsluchu detí dňa 22.01.2025, uviedol, že táto skutočnosť nemala vplyv na zákonnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, nakoľko nemala za následok porušenie práv otca.

Znalecké dokazovanie navrhované otcom, a to znalcom z odboru klinickej psychológie, ako aj znalcom z odboru ortopédie, považuje za neúčelné a nadbytočné. Uviedol, že pokiaľ styk otca s maloletými deťmi nie je upravený, tento stav umožňuje otcovi v oveľa väčšej miere venovať sa starostlivosti o maloleté deti vrátane starostlivosti o ich zdravý vývoj, a to po rozumnej dohode s matkou, na čo správne apeloval aj súd prvej inštancie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

11. K odvolaniu matky zaslal otec písomné vyjadrenie. Celé odvolanie matky detí obsahuje nespočetné množstvo nepráv, klamstiev a s tým súvisiacich manipulácií od prvého podania matky detí na súd v auguste 2014 a týmito klamstvami a manipuláciami ho už 11 rokov dehonestuje ako otca detí; manipuluje a klame obe deti, ktoré žijú v klamstvách a manipuláciách, čo má a ešte bude mať trvalé negatívne následky na ich vývoj po fyzickej a psychickej stránke.

12. K odvolaniu otca zaslala písomné vyjadrenie matka. Poukázala, že v čase, keď sa otec zdržiaval s deťmi v F., nemala možnosť s nimi komunikovať, otec si v auguste 2021 vypol mobil a nebolo možné sa mu dovolať. Ak ju kontaktoval, tak výlučne iba z utajeného čísla alebo prostredníctvom emailu; ani matka, ani polícia, ani kolízna opatrovníčka, ani nikto na súde, nemá doteraz telefonický kontakt na otca detí. Otec ho odmieta poskytnúť a vyžaduje komunikáciu výlučne emailom. Nevedela, že deti majú v F. mobily, jediný raz jej otec umožnil telefonovať s deťmi cez Skype v januári 2022 a bolo to po pojednávaní v F., kedy mu to nariadila sudkyňa. Bol to krátky telefonát, deti sa jej ani neozvali, ani ich nebolo vidno, nemožno to deťom zazlievať, nakoľko boli malé. V apríli 2022 jej otec poskytol Skype na dcéru, ale často jej padala sieť a sekalo jej to, tak jej písala na dennej báze, aby dcéra na ňu nezabudla. Niekedy sa dcéra veľmi dlho neozvala, nevie, či to čítala, lebo otec to mal pod kontrolou. Na syna jej otec poskytol možnosť komunikácie cez WhatsApp, ale nepodarilo sa jej s ním spojiť ani raz; nikdy nepísal, nikdy nezdvihol, všetko spravoval jeho otec. Otec sledoval synov účet na gmaile a vedel zaznamenať aj polohu jeho mobilu. Syn bol na súde vypočutý už 4-krát, absolvoval niekoľko znaleckých dokazovaní u znalkyne, ktoré si inicioval a financoval sám otec; znalecké dokazovanie ohľadom krivej chrbtice iniciovali a platili starí rodičia zo strany otca. Taktiež absolvoval veľa pohovorov na ÚPSVaR, matka ich nevie ani spočítať. Necháva na posúdení súdu, či je to na XX-ročné dieťa dostatočné. Ona sama má z pojednávania a vypočúvaní strach, je to pre ňu neskutočné stresujúce, a ani za 10 rokov si na to nezvykla. Deti tiež nemajú dobrý pocit, keď sú neustále konfrontované a musia sa k niečomu vyjadrovať, zaslúžia si normálne detstvo. Väčšina detí v detstve nezažije ani jedno vypočutie. Otec má stále pocit, že sú vypočúvané málo, pritom on si poštu vôbec nepreberá a pojednávania ignoruje. Otec pojednávania ignoruje, nedostaví sa a uvádza, že by musel cestovať 400 kilometrov a musel by skoro vstávať. Jej sa nikto nepýtal, či sa vie dostaviť na pojednávanie do S.; celú noc strávila v nočnom rýchliku, absolvovala pojednávanie vo S., kde ničomu nerozumela a potom cesta naspäť a až okolo 22:00 hodiny bola naspäť doma; ďalší deň išla do práce, kde od nej požadovali normálny výkon. Otec detí má rodičov v F., sestru v G., ak by nechcel obťažovať rodinu, tak môže využiť vlaky a hotely. Deti absolvujú pravidelné kontroly na ortopédii a rehabilitácii a navrhovanú liečbu dodržiavajú. Svokrovci (svokra - A. U. A. W. a svokor - W. S., N. A. D. P. N.) boli po celý čas únosu svojmu synovi nápomocní, doteraz ju neustále ponižujú a vyhrážajú sa jej súdmi. Otec detí dobrovoľne nepracuje, tvrdí, že je zamestnaný v rodinnej firme na polovičný úväzok za minimálnu mzdu a vraj ho od roku 2016 živia jeho rodičia. Posledné 4 roky otec detí žije v prenajatom byte vo S., čo je podľa nej nákladná záležitosť. Matka žiadala zákaz styku otca s deťmi, pretože žije v neustálom strachu, že otec detí únos zopakuje.

13. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka zaslal písomné vyjadrenie prokurátor Okresnej prokuratúry. Uviedol, že sa s jeho vyjadrením stotožňuje a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

IV. Návrh matky na vydanie neodkladného opatrenia v priebehu konania

14. Dňa 09.06.2025 podala matka na súde prvej inštancie návrh na vydanie neodkladného opatrenia. Navrhla, aby súd dočasne zakázal styk otca s jeho maloletými deťmi; aby súd zakázal otcovi priblížiť sa k maloletým deťom nie viac ako na 100 metrov; aby súd zakázal otcovi vycestovať spolu s maloletými deťmi za hranice Slovenskej republiky. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov tohto konania.

15. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 10.06.2025 vylúčil návrh matky na vydanie neodkladného opatrenia v časti výroku o zákaze priblíženia sa otca k maloletým deťom na vzdialenosť 100 metrov na samostatné konanie s poukazom na § 166 ods. 2 CSP, z dôvodu, že o tomto návrhu nemôže rozhodovať poručenský súd.

16. Uznesením č.k. 14P/10/2023-286 zo dňa 13.06.2025 návrh matky na vydanie neodkladného opatrenia zamietol a nepriznal účastníkom právo na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie poukázal, že neboli splnené podmienky pre vydanie neodkladného opatrenia ohľadom zákazu styku otca s deťmi,

ani podmienky pre vyslovenie zákazu vycestovať otcovi s maloletými deťmi mimo územia Slovenskej republiky.

17. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie matka. Uviedla, že otec sa zdržiava v A., neustále deti sleduje a kontaktuje bez jej vedomia, deti sa boja samé niekam ísť, čaká ich pri škole, pýta od nich telefónne číslo, napriek tomu, že otec detí má umožnený telefonický kontakt s deťmi prostredníctvom mobilu matky, napriek tomu, že je už obvinený z marenia výkonu rozhodnutia. Dala do pozornosti podobný prípad únosu detí známej slovenskej moderátorky otcom do zahraničia. V ich prípade sa deti tiež podarilo vrátiť na Slovensko, avšak jej aj jej deťom po návrate domov bola poskytnutá úplne iná ochrana ako jej deťom, pričom uviedla podrobné podmienky, ktoré musí tento otec detí moderátorky dodržiavať. Otec detí sa od júna 2025 zdržiava v A. a dennodenne deti sleduje, ide o otca detí, ktorý deti v minulosti uniesol a je za to trestne stíhaný. Matka žiadala tiež individuálny prístup k ich prípadu, nakoľko celé to už trvá 11 rokov. Za zákaz styku sa viackrát vyjadrila aj kolízna opatrovníčka, ale súd na jej názor neprihliadol, rovnako aj na vyjadrenia detí, že sa s otcom stretávať nechcú a majú z neho strach. Súd náležite nezohľadnil záujem maloletých detí, rozhodnutie súdu nie je v záujme maloletých detí; súd nepočkal ani na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý si predvolal obe deti na vypočutie dňa 16.06.2025, pričom súd rozhodol už dňa 13.06.2025, čo matka považuje za nedostatočné zistenie skutočných skutkových okolností. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a zakázal styk otca s maloletými deťmi.

18. K odvolaniu matky zaslal otec písomné vyjadrenie. Uviedol, že matka a súdy od neho izolovali deti na 2,5 roka a za ten čas bola zanedbaná ortopedická starostlivosť u detí. Poukázal, že keby plávali od šiestich mesiacov, nemali by takéto ortopedické problémy. Zdôraznil, že súd za uvedené obdobie nevykonal znalecké dokazovanie znalcom z odboru ortopédia, čo on navrhol. Poukázal, že deti majú strach, že budú potrestané za komunikáciu so svojim otcom, že ich vyjadrenia nemôžu byť objektívne, pretože vyrastajú v paranoidno-závadovom prostredí matky. Na dcéru doteraz nemá telefonický kontakt, syn po dlhom prosení mu dal emailovú adresu, telefónne číslo, aj kontakt na jeho Instagram. Napísal synovi SMS správu, ktorá nebola doručená, ani prečítaná, tzn. zablokovali mu jeho telefónne číslo, na email nedostal odpoveď, Instagram kontakt nebol prijatý. Deti sa boja trestu za to, že budú s ním komunikovať. Otec trvá na znaleckom skúmaní znalcom z odboru psychológia, aby sa preukázala manipulácia detí matkou. Otec pre svoje deti vidí riešenie v tom, že obe deti majú od bytu vo S. 200 metrov vzdialenú športovú školu, ktorá má 4 telocvične a 4-krát 2 hodiny telocviku za týždeň; syn je stále členom vodnopólového klubu vo S., kde má 3-krát dvojhodinový tréning za týždeň, tiež je stále členom futbalového klubu vo S. - min. 2 x 2-hodinový tréning za týždeň; dcéra by mohla mať v plaveckom klube tréningy aj 6-krát za týždeň (označil S. ako mesto plavárni, pretože má celkovo 38 krytých a nekrytých plavárni).

19. Kolízny opatrovník navrhol odvolaciemu súdu, aby uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 13.06.2025 zrušil a vydal neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zakáže styk otca s maloletými deťmi.

20. K odvolaniu matky proti uzneseniu súdu prvej inštancie zo dňa 13.06.2025 podal vyjadrenie prokurátor Krajskej prokuratúry v A.. Rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia považuje za zákonné, nakoľko súd zohľadnil skutočnosť, že návrh matky na zákaz styku otca s maloletými deťmi je podaný s poukazom na skutočnosti, ktoré sa udiali v minulosti a predstavuje len sumarizáciu doterajšieho správania sa otca k maloletým deťom i matke.

21. Odvolací súd uznesením č.k. 19CoP/60/2025-340 zo dňa 24.07.2025 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie a účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení uznesenia konštatoval, že osobnú starostlivosť o obe maloleté deti zabezpečuje v súčasnosti výlučne matka, ktorej boli obe deti zverené do osobnej starostlivosti na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Bratislava I., sp. zn. 3P/235/2016 zo dňa 09.09.2016. Styk otca s maloletými deťmi bol naposledy upravený uznesením Okresného súdu Poprad, č.k. 15P/181/2022-10 zo dňa 08.12.2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, č.k. 24CoP/20/2023-166 zo dňa 04.04.2023, tak, že otec má s oboma maloletými deťmi umožnený len telefonický kontakt za prítomnosti matky, prostredníctvom jej mobilného zariadenia. Táto právna úprava styku otca s maloletými deťmi je právoplatná a vykonateľná, v súčasnosti má styk prebiehať v jej zmysle. Na základe podnetu Krajského súdu v Prešove v uznesení č.k. 23CoP/58/2022-96 zo dňa 12.01.2023 bolo začaté konanie o zmenu úpravy styku otca s maloletými deťmi a dňa 03.03.2025 bol vydaný rozsudok č.k. 14P/10/2023-156,

ktorým bolo vyslovené, že styk otca s maloletými deťmi sa neupravuje. Rozsudok vo veci samej doposiaľ nie je právoplatný a ani vykonateľný z dôvodu podaných odvolaní oboma rodičmi. V zmysle posledného právoplatného a vykonateľného rozhodnutia má v súčasnosti prebiehať styk medzi otcom a oboma maloletými deťmi len formou telefonického kontaktu, a to prostredníctvom mobilného zariadenia matky a za jej prítomnosti. Matka sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala zákazu styku otca s maloletými deťmi, teda aj zákazu telefonického kontaktu otca s maloletými deťmi, a to z dôvodov spočívajúcich v správaní a konaní otca. Skutočnosti uvádzané matkou v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a ani v podanom odvolaní nepovažoval ani odvolací súd za tak relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu bezodkladne upraviť pomery maloletých detí. Matka poukazovala predovšetkým na doterajšie správanie otca, ktoré označila za nebezpečné a tiež poukazovala na incidenty zo začiatku júna 2025, kedy sa otec osobne stretol s maloletými deťmi, no matka neosvedčila, že by v dôsledku opísaného správania otca bol dôvodne ohrozený život, zdravie, psychický alebo fyzický vývoj oboch maloletých detí. Dôvody uvádzané matkou sú v podstate zhrnutím doterajšieho nevhodného alebo protizákonného správania otca, čo nepostačuje na realizáciu tak závažného zásahu, akým je zákaz styku otca s maloletými deťmi, a to o to viac, že takýto zásah by mal byť nariadený prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia, v ktorom sa nevykonáva dokazovanie, ale vychádza sa len z osvedčených skutočností. Odvolací súd matkou navrhované neodkladné opatrenie nepovažoval ani za také, ktoré by bolo v najlepšom záujme maloletých detí. Maloleté deti nežijú s otcom v spoločnej domácnosti a doposiaľ neprebíha ani osobný styk otca s maloletými deťmi, preto by prerušenie akéhokoľvek vzájomného kontaktu nebolo v prospech obnovovania a upevňovania vzájomného vzťahu otca a detí. Odvolací súd neopomína doterajšie správanie otca a názor maloletých detí vyjadrený pred kolíznym opatrovníkom, avšak má za to, že tak závažný zásah do rodičovských práv a povinností otca nateraz nie je potrebný, a nie je ani ničím odôvodnený. Skutočnosť, že otec porušil právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu upravujúce zatiaľ len jeho telefonický kontakt s maloletými deťmi tým, že maloleté deti vyhľadal a osobne sa s nimi kontaktoval, čo nebolo maloletým deťom príjemné, ešte neodôvodňuje rozhodnúť v prospech zákazu styku. Pokiaľ sa týka návrhu matky na zákaz vycestovania otca s maloletými deťmi za hranice Slovenskej republiky, ani v tomto smere odvolací súd nezvážil naplnenie zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia. Rovnako aj v tejto časti odôvodňovala matka svoj návrh minulým správaním otca a obavou, že sa toto konanie zopakuje, čo je nedostatočné pre nariadenie neodkladného opatrenia. Matka v návrhu neuviedla, a ani neopísala žiadne také správanie otca v poslednej dobe, z ktorého by bolo zrejme konanie smerujúce k únosu maloletých detí za hranice Slovenskej republiky. Ohľadom telefonického kontaktu otca s maloletými deťmi sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvej inštancie a dodal, že otec nemôže očakávať, že matka alebo maloleté deti budú prijímať hovory z utajených alebo neznámych telefónnych čísel, pretože ich môžu považovať napríklad za obťažujúce alebo podvodné telefonáty. Matka, a ani maloleté deti nie sú povinné prijímať akékoľvek telefonáty, ale len tie telefonáty, ktorými má byť zabezpečený telefonický kontakt otca s maloletými deťmi a pokiaľ nemajú vedomosť o tom, že dané utajené telefónne číslo alebo neznáme telefónne číslo patrí otcovi, nemajú povinnosť naň ani reagovať. Inak by bolo možné vyhodnotiť situáciu, ak by sa otec snažil o telefonický kontakt zo známeho telefónneho čísla, na ktorý by matka úmyselne nereagovala, čo však nie je predmetný prípad. Ako už konštatoval aj Okresný súd Poprad vo svojom uznesení č.k. 14Em/11/2022-498 zo dňa 27.02.2025, za daných okolností existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa matka nepodrobuje rozhodnutiu, preto návrh otca na výkon rozhodnutia zamietol. Ak má otec reálny záujem aspoň na zachovaní telefonického kontaktu s maloletými deťmi, matke by mal oznámiť telefónne číslo alebo telefónne čísla, z ktorých bude tieto telefonické hovory uskutočňovať, pretože len takto môže matka a maloleté deti s istotou vedieť, že prichádzajúci telefonický hovor pochádza od otca. Návrhy otca na vykonanie znaleckého dokazovania znalcom z odboru ortopédia a znalcom z odboru psychológia odvolací súd ako nedôvodné zamietol. Konanie o nariadenie neodkladného opatrenia je charakteristické svojou rýchlosťou, keďže súd musí o podanom návrhu rozhodnúť v zákonom stanovenej lehote, súd nevykonáva dokazovanie, ale vychádza z osvedčených skutočností podstatných pre rozhodnutie. Vykonanie znaleckého dokazovania v priebehu takéhoto konania nie je možné uskutočniť pre krátkosť času.

22. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 15P/70/2025-85 zo dňa 22.08.2025 zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia o zákaze priblíženia sa odporcu k maloletému P. C. a maloletej G. C. nie viac, ako na 100 metrov a stranám nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uznesenia uviedol, že nebolo potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami pre nesplnenie podmienok. Samotná skutočnosť, že sa vedie trestné konanie voči odporcovi, nie je dôvodom na úpravu pomeru odporcu k maloletým deťom. Nebola osvedčená skutočnosť podľa tvrdenia navrhovateľky, že deti sleduje, a že by

nejakým spôsobom svojím správaním ohrozoval ich integritu a zdravie. Súd je názoru, že vzťahy medzi rodičmi sú dlhodobo napäté a pretrvávajú dlhšiu dobu a ich vzájomné nezhody nemôžu byť riešené vo vzťahu k maloletým deťom zákazom približovania sa k nim. Konfliktné správanie sa rodičov má negatívny vplyv na formovanie osobnosti maloletých detí, na ich výchovu a na ich vývoj.

V. Hodnotenie odvolacím súdom

23. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkmi konania, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), nariadil odvolacie pojednávanie, zopakoval dokazovanie, doplnil dokazovanie výsluchmi prítomných účastníkov konania, zisťoval názor maloletých detí a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť v zmysle § 388 ods. 1 CSP.

24. Pred odvolacím súdom matka zotrvala na podanom odvolaní, navrhla dočasne zakázať styk otca s maloletými deťmi aspoň do ukončenia trestného konania týkajúceho sa únosu maloletých detí otcom. Otec len jeden deň pred pojednávaním zaslal písomné ospravedlnenie jeho neúčasti na pojednávaní z dôvodu, že po 12 rokoch „politických“ súdnych procesov týkajúcich sa jeho detí, ktoré sa vyznačujú „nezákonným postupom súdov“, a to nevykonaním navrhnutých dôkazov, konaním v rozpore so znaleckými posudkami, svojvoľným postupom súdov, jeho diskrimináciou ako otca detí a celej jeho rodiny, zmanipulovaným hodnotením dôkazov a skutkového stavu, prieťahmi súdnych konaní a vzhľadom na vek jeho detí, ktoré samé budú rozhodovať o svojej budúcnosti, už nevidí zmysel a význam ďalej sa podieľať na takýchto súdnych konaniach, ktoré za toto obdobie poškodili fyzické a psychické zdravie a vývoj jeho detí, manipulovali a stále manipulujú jeho deti a poškodili jeho zdravie a jeho rodinných príslušníkov. Odvolací súd pojednával v neprítomnosti otca.

Kolízny opatrovník zotrval na všetkých svojich správach, ktoré podal v konaní, avšak nesúhlasí so zákazom styku otca s maloletými deťmi. Navrhol upraviť telefonický styk otca s deťmi.

Prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že návrh matky na zákaz styku otca s deťmi považuje za závažný zásah do rodičovských práv. Navrhla upraviť telefonický kontakt otca s deťmi alebo asistovaný styk otca s deťmi, a to napr. prostredníctvom odborných zamestnancov sociálnoprávnej ochrany detí.

25. V každom konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa je prioritný záujem maloletého dieťaťa.

26. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

27. Podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä: a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

28. Právo styku rodiča s dieťaťom je právom, ktoré vznikne tomu rodičovi, ktorému nie je dieťa rozhodnutím súdu zverené do jeho osobnej starostlivosti. V tomto smere je potrebné poukázať na článok 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, z ktorého vyplýva pozitívny záväzok štátu chrániť záujmy rodiny a prispievať aktívne k udržiavaniu a obnovovaniu rodinnoprávných väzieb. Vyhliadky na vytvorenie takýchto väzieb sa postupne znižia a napokon zaniknú, ak biologickému

rodičovi a dieťaťu nikdy nie je dovolené stýkať sa alebo len zriedka, to znamená, že žiadne prirodzené puto nemá nádej medzi nimi ani vzniknúť. Právo styku a zásady jeho správneho výkonu sa premietajú do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý opakovane konštatoval, že je v záujme dieťaťa, aby udržovalo rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov (Gorgulu versus Nemecko), resp. že dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city skutočne, slobodne, bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča (Hansenová versus Turecko).

29. Jedným z výrazných prostriedkov pre zabezpečenie spoluúčasti druhého rodiča na výchove a udržiavanie rodičovského vzťahu a upevňovanie citového putá, je osobný styk rodiča s dieťaťom. Úlohou rodiča je pochopiteľne, aby pri styku s dieťaťom len pozitívnym spôsobom uplatňoval svoju výchovnú úlohu. Na druhej strane, úlohou rodiča, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti, je so zreteľom na záujem dieťaťa na prospešnom styku s druhým rodičom vytvárať vhodné podmienky pre tento styk, a to najmä vedením dieťaťa k správneému vzťahu k druhému rodičovi. Byť spolu znamená pre rodiča a jeho dieťa jeden zo základných prvkov rodinného života, a to aj napriek nezhodám vo vzťahoch medzi rodičmi. Ako vyplýva z Dohovoru o právach dieťaťa, dieťa má právo udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi a obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa (čl. 9 ods. 3 a čl. 18 ods. 1). Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu vyplýva, že v záujme dieťaťa spravidla je, aby bolo v starostlivosti oboch rodičov, kde každý z nich poskytuje dieťaťu láskyplnú starostlivosť a každý svojim dielom prispieva k osobnostnému vývoju dieťaťa. Preto akékoľvek obmedzenie tohto aspektu rodinného života (styku medzi rodičom a dieťaťom), musí byť riadne a starostlivo odôvodnené, teda musí sledovať legitímny cieľ najlepšieho záujmu dieťaťa a byť tomuto cieľu primerané. Kritéria pre rozhodovanie o zverení dieťaťa do starostlivosti sa analogicky uplatnia aj v prípade rozhodovania o styku. V tomto ohľade všeobecne platí, že súdne konanie má byť vedené, a prijaté opatrenia majú byť učené vždy v najlepšom záujme dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa). Pokiaľ všeobecné súdy rozhodujú o úprave styku, je nutné vychádzať z toho, že právom oboch rodičov je v zásade rovnakou mierou sa o dieťa starať a podieľať sa na jeho výchove, s čím korešponduje i právo samotného dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov, a teda ak je rozhodnutím súdu zverené do starostlivosti jedného z rodičov, potom by tomuto dieťaťu malo byť umožnené stýkať sa s druhým rodičom v takej miere, aby bol postulat rovnakej rodičovskej starostlivosti čo najviac naplnený. Takáto úprava je spravidla vždy v "najlepšom záujme dieťaťa", pričom odchýlky od tohto princípu musia byť odôvodnené ochranou nejakého iného, dostatočne silného legitímneho záujmu, pričom konkrétne skutočnosti, o ktoré sa tento záujem opiera, musia byť v danom konaní preukázané.... Vo všeobecnej rovine je možné súhlasiť s doktrínovým záverom, že „styk by mal byť stanovený v rozsahu, ktorý umožní nerezidentnému rodičovi v dostatočnej miere participovať na bežných každodenných záležitostiach dieťaťa, rovnako ako na jeho voľnočasových aktivitách“. (uznesenie ÚS ČR sp.zn. I.ÚS 955/15 zo dňa 14.03.2017).

30. Rodič, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti, je okrem iného povinný, aby so zreteľom na záujem dieťaťa na prospešnom styku s druhým rodičom vytváral priaznivé podmienky na styk, a to vedením dieťaťa k tomu, aby sa chcelo stretávať s rodičom a malo k nemu správny vzťah. Spolupôsobenie druhého rodiča na výchove maloletého dieťaťa je dôležité. Nemožno pritom zabudnúť na potrebu udržiavania vzťahu medzi rodičom a maloletým dieťaťom v zmysle chápania ho ako vzoru a authority, ktorý s rastúcim vekom dieťaťa bude nadobúdať širšie rozmery. Úprava styku predstavuje rámcový základ pre stretávanie sa dieťaťa s otcom, a teda, že ide o určitú garanciu styku. To však neznamená, že rodičia v záujme spoločného dieťaťa neumožnia absolvovať stretávanie s odklonom od tohto styku so zreteľom na jeho potreby. Osobný kontakt rodičov s maloletým dieťaťom má spravidla priaznivý vplyv na jeho emočný a intelektuálny rozvoj a je preň prínosom. V prípade zistenia, že dôjde opakovane k bezdôvodnému a zámerne neumožňujúcemu styku s maloletým dieťaťom, súd v starostlivosti o maloleté dieťa môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti (rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 05.12.2023, sp.zn. 21CoP/12/2013).

31. Odvolací súd argumentuje, že právo maloletého dieťaťa vyjadriť slobodne svoj názor vo veciach, ktoré sa ho týkajú, je jeho nepopierateľným právom (§ 38 ods. 1 CMP, § 43 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine). Názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti. Podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletého bez prítomnosti iných osôb (§ 38 ods. 2 CMP). Vyjadrenie názoru maloletého nie je podmienené vekovou hranicou, ani rozumovou vyspelosťou, ale schopnosťou ho vyjadriť, a to primárne samostatne. Spôsob zisťovania názoru maloletého sa ponecháva na rozhodnutí súdu, zákon však predpokladá jeho prispôsobenie veku a vyspelosti maloletého. Je

pravdou, že v konečnom dôsledku posúdenie záujmu dieťaťa prináleží súdu. Jeho úlohou je korigovať predstavy a názory maloletého dieťaťa o tom, čo je pre neho za danej situácie vhodné a čo nie (uznesenie Ústavného súdu ČR vo veci III. ÚS 707/04, IV. ÚS 288/04, III. ÚS 2150/07, I. ÚS 3082/10). Nemožno totiž pripustiť, aby bol v konaní zohľadnený výhradne názor maloletého dieťaťa bez zreteľa na všetky zistené skutočnosti a v súlade s takto vysloveným názorom, aby došlo k vyhláseniu autoritatívneho rozhodnutia súdu (Uznesenie Ústavného súdu ČR vo veci I. ÚS 268/02).

32. Z uvedeného vyplýva, že súd výpoveď dieťaťa ako účastníka konania v mimosporovom konaní nehodnotí ako každý iný vykonaný dôkaz, ale naň „prihliadne“, t.j. neznamená to, že ho do rozhodnutia nekriticky preberie. Súd je vždy povinný rozhodovať v najlepšom záujme dieťaťa, ktorý nie vždy musí korešpondovať so zisteným názorom alebo práním dieťaťa, dokonca s ním v niektorých prípadoch môže byť aj v rozpore (rozhodnutie ESLP vo veci Mandet a Francúzsko zo 14. januára 2016). ESLP v tejto veci zdôraznil, že vnútroštátne súdy postupovali správne, keď za stredobod svojich úvah považovali najlepší záujem dieťaťa, i keď ten bol v danom prípade v rozpore s názorom a práním dieťaťa.

33. Je potrebné si uvedomiť, že názor dieťaťa je len jedným z kritérií hodnotenia jeho najlepšieho záujmu, od ktorého sa odvíjajú rozhodnutia súdov v konaniach starostlivosti súdu o maloletých. Malo by byť vždy povinnosťou súdu skúmať dôvody odmietavého postoja dieťaťa voči jeho vlastnému rodičovi. Rodinné väzby sú tie najsilnejšie, nie je preto možné ignorovať pretrvávajúci stav vo vzťahoch medzi rodičmi a maloletými deťmi.

34. V súvislosti so zisťovaním názoru dieťaťa odvolací súd zdôrazňuje, že je známe z praxe súdov, že pokiaľ dieťa bolo už zverené niektorému z rodičov do výlučnej starostlivosti alebo fakticky dlhodobu rodič starostlivosť zabezpečoval, tak je možné, že sa rodič, ktorý mal dieťa doposiaľ v starostlivosti snažil pranie dieťaťa zmanipulovať (porovnaj rozsudok ESLP vo veci C. c/a Fínsku zo dňa 09.05.2006 č.18249/02, bod 58.), pričom úlohou súdov je túto manipuláciu, pokiaľ možno nejakým spôsobom odstrániť a vyhodnotiť, vyrovnáť sa s ňou.

35. Odvolací súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia a súdnu judikatúru priamo zisťoval názor oboch maloletých detí týkajúci sa ich styku s otcom. Obe maloleté deti si nepriali zverejniť ich názor rodičom. V tejto súvislosti odvolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 96 b ods. 4 písm. e) veta prvá zákona č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého sa nesprístupňuje časť spisovej dokumentácie, ktorú tvorí záznam rozhovoru s dieťaťom, ak dieťa s jeho zverejnením nesúhlasí. Odvolací súd v súlade s článkom 5 písm. g) Základných zásad Zákona o rodine pri rozhodovaní zohľadnil názor maloletých detí, ich možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny.

36. Odvolaciemu súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že styk otca s maloletými deťmi neprebíha žiadnym spôsobom napriek tomu, že aktuálne je v platnosti neodkladné opatrenie súdu prvej inštancie sp.zn. 15P/181/2022-10, v zmysle ktorého otec je oprávnený telefonicky sa kontaktovať s maloletými deťmi každú stredu a sobotu v čase od 18:00 hod. do 18:30 hod. za prítomnosti matky, ktorá je povinná sprístupniť mobilné zariadenie za účelom komunikácie s otcom. Toto neodkladné opatrenie potvrdil aj odvolací súd uznesením sp. zn. 24CoP/20/2023 zo dňa 24.07.2025. Telefonický styk otca s maloletými deťmi sa neuskutočňuje z dôvodu, že otec matke neoznámil telefónne číslo, z ktorého bude kontaktovať maloleté deti. Komunikácia medzi rodičmi ohľadom maloletých detí nie je žiadna, každý z rodičov má vlastný názor na to, ako má vyzeráť ich výchova, škola, mimoškolské záujmy, zdravotná starostlivosť a podobne, no obaja rodičia vôbec neprihliadajú na názor každého z maloletých detí.

37. Z pozitívneho záväzku štátu na poli ústavnej garancie a ochrany rodičovstva a rodiny, resp. rodinného a súkromného života (čl. 32 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) vyplýva, že súdy sú povinné zverenými procesnými prostriedkami vytvárať predpoklady pre narovnanie narušených vzťahov medzi rodičmi a deťmi, vrátane prostriedkov donútenia, ak môže takéto opatrenie viesť k sledovanému cieľu a ak je primerané.

38. Podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo odbornému poradenstvu v špecializovaných zariadeniach. Aplikáciou inštitútu výchovného opatrenia, prostredníctvom súdu dochádza k mocenskej intervencii štátu do rodiny za naplnenia zákonných

podmienok. Konceptia výchovných opatrení má charakter samostatného inštitútu. Výchovné opatrenie je hmotnoprávnym aktívnym prostriedkom ochrany rodiny a maloletého dieťaťa, ktorým disponuje jednak súd (zákon č. 36/2005 Z.z. o rodine), či orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately (zákon č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov), pri ktorom nie sú viazaní návrhom a o ktorom môžu rozhodnúť aj z úradnej povinnosti bez návrhu.

39. Je zrejmé, že k obnove komunikácie rodičov, a zvlášť k obnove vzájomného rešpektu jedného rodiča voči druhému rodičovi, bez odbornej pomoci nedôjde. Účelom výchovného opatrenia je zvládnuť vzájomnú konfliktnú komunikáciu (či nekomunikáciu) rodičov a pomôcť pri obnove vzájomných vzťahov matka-otec-maloleté deti v súlade s prioritným záujmom maloletých detí. Rodičia dlhodobo nie sú schopní zvládnuť súčasne nepriaznivý stav, preto sa vyžaduje intervencia nezávislej osoby, odborne vybavenej kompetenciami korigovať správanie rodičov, za účelom obnovenia styku otca s maloletými deťmi.

40. Je nevyhnutné, aby sa rodičia a maloleté deti podrobili odbornej pomoci, ktorá bude prebiehať v niekoľkých fázach, za podmienok špecifikovaných vo výrokoch tohto rozsudku a podľa pokynov odborných pracovníkov akreditovaného subjektu. Po uplynutí dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku odvolací súd upravil režim stretávania sa maloletých detí s otcom počas bežného roka, i samostatný režim styku maloletých detí s otcom počas školských prázdnin a sviatkov. Taktiež upravil telefonický kontakt otca s maloletými deťmi.

41. Je teda na otcovi, akú súčinnosť vykoná, akú rodičovskú zodpovednosť prejaví, aký rozsah iniciatívy uplatní vo vzťahu k oboj maloletým deťom za pomoci odborného personálu akreditovaného subjektu, aby si získal pozornosť, záujem a hlavne dôveru maloletých detí na obnovenie ich vzájomného vzťahu. Zároveň bude mať otec priestor podrobne komunikovať svoju predstavu maloletým deťom, aj matke o spôsobe a metódach obnovy vzájomného vzťahu medzi otcom a maloletými deťmi, a to za priamej podpory a pomoci odborného personálu akreditovaného subjektu.

42. Dôležitou a závažnou skutočnosťou však pre oboch rodičov je potreba nastolenia slušnej komunikácie bez slovných konfliktov, citových vydieraní a bez toho, aby maloleté deti boli akýmkoľvek spôsobom zapájané do takýchto konfliktov. Zdôrazniť treba, že ak sa naučia rodičia komunikovať o potrebách ich spoločných detí a akceptovať druhého rodiča, je odvolací súd presvedčený, že dajú aj svojim deťom do života veľmi dôležitý a jasný signál, že vzniknuté ťažkosti vzájomne vyriešili, prijali vlastný podiel zodpovednosti nájsť riešenie. A v neposlednom rade nezničia puto svojich detí, ktoré nepochybne obaja milujú, k jednému z nich. Ak maloleté deti získajú pravdivé informácie od oboch rodičov, ktoré následne spracujú a vyhodnotia za pomoci odborníkov, určite vyslovia svoj jasný názor na to, či k otcovi postupne nadobudnú rovnaký vzťah ako majú k matke.

43. Odvolací súd poukazuje, že súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä: a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj mal. dieťaťa, b) zastupovanie mal. dieťaťa, c) správa majetku mal. dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy mal. dieťaťa (§ 28 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

44. Záujmom dieťaťa nepochybne je, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že aj ten druhý je dobrým rodičom. Akékoľvek prisvojovanie si práva na rozhodovanie o tom, čo je alebo nie je najlepším záujmom spoločného dieťaťa len jedným z rodičov, je dôvodom jednak na využitie procesných prostriedkov na zmenu tohto nesprávneho postoja (napr. výchovné opatrenie podľa § 37 Zákona o rodine), ako aj na zmenu rozhodnutia o zverení, a to aj bez návrhu. Pokiaľ preferenčný rodič svoj negatívny postoj nezmení, ani v dôsledku intervencií kolízneho opatrovníka, či poskytovanému odbornému poradenstvu, potom je nevyhnutnosťou zmena nesprávneho výchovného prostredia, keďže v tomto prípade je jeho stabilita negatívom. Vytvára totiž možnosti a podmienky pre to, aby dieťa bolo vychovávané v ovzduší nepriateľskom voči druhému rodičovi, manipulované, citovo vydierané, programované, alebo korumpované (jeden rodič je benevolentnejší než druhý, nejednotnosť vo výchove mal. dieťaťa a pod.). Žiadna z týchto výchovných metód nemôže napomôcť dosiahnuť cieľ výchovy tak, ako to formuluje Dohovor o právach dieťaťa.

45. Dôležitú úlohu v tomto prípade má aj kolízny opatrovník, ktorého úlohou je chrániť záujem maloletých detí tak, že po uložení výchovného opatrenia sleduje jeho vykonávanie a priebeh, zasiela súdu správu, či došlo k splneniu jeho účelu, resp. môže navrhnúť aj jeho predĺženie či navrhnúť iné výchovné opatrenie.

46. Odvolací súd rozumie obavám matky maloletých detí s poukazom na udalosti nevrátenia maloletých detí matke zo strany otca v roku 2021, prihliada aj na trestné stíhanie otca, avšak nevzhladol zákonom stanovené dôvody ani pre dočasný zákaz styku otca s maloletými deťmi v zmysle § 25 ods. 3 Zákona o rodine, ktorého sa matka v konaní domáha. Opätovne argumentuje, že pri rozhodovaní zohľadnil názor maloletých detí.

47. Odvolací súd pripomína, že záujmom dieťaťa je vždy zachovanie väzieb s obidvoma rodičmi a ujma, ktorá vznikne zo strany väzby k jednému z rodičov v dôsledku manipulácie s druhým rodičom, je veľmi vážna. Akýkoľvek ukrižovaný človek si musí priznať, že dieťa má právo poznať skutočne a poriadne svojich rodičov, má právo možnosť tráviť s každým z nich čas a vyrovnáť sa i s tým, že jeho rodič nie je dokonalý. Ak vedie jeden z rodičov svoje dieťa k nenávisti, či k zapretiu druhého rodiča, učí ho vlastne k nenávisti k sebe samému. „Dosiahnúť zhodu rodičov kvôli dieťaťu nie je právom rodiča, ale jeho povinnosťou vyplývajúcou z jeho rodičovskej zodpovednosti.“ (Jurgen Rudolf).

48. Pokiaľ otec v odvolaní namietal nevykonanie navrhovaných dôkazov - znalecké dokazovanie psychológom a ortopédom - odvolací súd môže len zdôrazniť, že dôkazy, ktoré súd považuje pre svoje rozhodnutie za významné (zvyšné dôkazy, ktoré považuje za nedôležité, nepodstatné, duplicitné, neplatné, resp. neúčinné, nevzťahujúce sa k veci, vytriedi a nehodnotí), súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, pričom jeho hodnotiacia úvaha musí zodpovedať zásadám logiky, vychádzať zo zisteného skutočného stavu veci, musí byť preskúmateľná odvolacím súdom. Pokiaľ súd prvej inštancie niektoré z návrhov na vykonanie dokazovania považoval za nesúvisiace s danou vecou, nadbytočné, nemajúce pre vec význam, resp. preukazujúce nesporné tvrdenia alebo už preukázané skutočnosti, bolo legitímnou možnosťou súdu prvej inštancie tieto dôkazy vytriediť a nehodnotiť ich. Bolo však povinnosťou súdu riadne zdôvodniť, prečo nepotreboval dopĺňovať dokazovanie. Odvolací súd konštatuje, že hoci súd prvej inštancie nezdôvodnil, prečo nevykonával ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, považuje tieto námietky otca za nedôvodné, nesúvisiace s predmetom konania - úpravou styku maloletých detí s otcom.

49. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované zákonné právo účastníka na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov. Za porušenie tohto základného práva teda nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že súd zistí po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení skutkový (skutočný) stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodne za predpokladu, že jeho skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. O svojvôli pri výklade alebo aplikácii zákonného predpisu súdom by bolo možné uvažovať len vtedy, ak by sa jeho názor natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel alebo význam. Stručne možno zhrnúť, že odlišný názor účastníka konania vo vzťahu k hodnotiacemu úsudku súdu nečiní rozsudok nepreskúmateľným, ani nezákonným. Napokon je potrebné dodať, že terajšia právna úprava vyplývajúca z Civilného sporového poriadku, konkrétne z ust. § 387 ods. 3, umožňuje odvolaciemu súdu zaoberať sa vo vlastnom odôvodnení rozhodnutia aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie, z čoho vyplýva, že zákonodarca čiastočnú neodôvodnenosť rozhodnutia nepovažuje za takú vadu konania, ktorá by účastníkom konania odnímal možnosť konať na súde, a to obzvlášť s poukazom i na ustanovenia Civilného mimosporového poriadku, v rámci ktorého odvolací súd nie je viazaný jednak odvolacími dôvodmi a ani rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

50. O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zároveň nezhliadol dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle ust. § 55 CMP.

51. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov; § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).